

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VII. évfolyam, 26. szám

2017. december 11.

Világbéke

Egykor, a mozivásznon megkérdezett szépségkirálynők gyakori óhaja volt a világbéke, amivel, valljuk be őszintén, mi is egyetértünk. Én viszont, személy szerint már azzal is elégedett volnék, ha a munkahelyi béke helyre állna itt-ott.

De nem ez történik, mintha néhol fokozódna is a rossz hangulat, kedvetlenül, idegesen, gyomorgörccsel mennek be naponta kolléganők, kollégák dolgozni. Ahol nincs kollektív szerződés, ott a foglalkoztatás kiszámíthatatlan, bármikor bárkit más szolgálati helyre, ideiglenesen más munkakörbe is lehet helyezni. Ennek elkerülésére úgy tűnik, érdemes a főnökkel jóba lenni, s vannak, akik az ehhez vezető utat munkatársaik befektetésével akarják elérni.

De bárhogy is legyen, bármi is áll a háttérben intrikák, pletykálkodások tarkítják a mindennapokat, ami gyakran veszekedésekig fajul. S mindez miért? Így jobb a közérzetünk? Elégedettebbek vagyunk, ha egymást piszkáljuk? Nem hiszem, hogy bárkinek jobb az élete, ha megbánthatja, vagy bemárthatja kollégáját. Kivétel a főnök, aki esetleg örömmel igyekszik kihasználni a helyzetet, harmadikként nevetve.

Viszont azt gondolom, hogy egy jó munkahelyi vezetőnek kezelnie kellene az ilyesmit. Van az a pont, ahol az „oldjátok meg magatok közt” főnöki hozzáállás már nem elég. Igazságot tenni, persze, pusztán szóbeszéd alapján nem könnyű, de meg sem próbálni, az viszont vétek. Az meg egyenesen törvénytelen, amikor azért kerül bajba valaki, mert szakszervezetünk tagja, tisztségviselője.

Vagy történjen bármit, csak ne legyen „világbéke”?

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Búcsúztató Fényeslitkén

Andrekovics József számára végképp a múlté a vasutas lét, hiszen a napokban munkatársai is elbúcsúztatták.

Immár nyugdíjas kollégánk 1971. július tizenötödikén kezdte vasutas pályafutását a PFT-n, és akkor lett tagja a Vasutasok Szakszervezetének is. Később áthelyezéssel Záhonyban folytatta a Vontatási Főnökségen, majd 2002-ben Fényeslitkére, a Kocsijavítóba került, ahol kollégái bizalmasnak is megválasztották.

Munkáját nem csak szakszervezetünk és munkatársai, de a munkáltató is elismerte, és 2016-ban vezérigazgató-helyettesi dícséretben részesült. Mi pedig két személyes, három nap, két éjszakai jutalomüdvölést ajánlunk fel számára a berekfürdői üdülőben.

Kívánunk neki sok-sok békés nyugdíjas évet, jó egészségben, szép emlékek között!

Szanyi József

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Ubuntu

Mielőtt a címbéli szóról az olvasók arra gondolnának, valami baj volt nálam, amikor írni kezdtem, jelentem semmi! És azok is tévednek, akik azt hinnék, hogy valami idegen nyelvlecke következik: Magyarul is alig-alig, nem hogy idegenül, hát még afrikaiul – sajnos. Bár ami a nyelvet illeti, ők már közelebb járnak a valósághoz, akiknek pedig a sokak által ismert, ingyenes operációs rendszer ugrik, azok még közelebb. Annyiban mindenképpen, hogy a nyílt forráskódú program fejlesztői, hasonlóan szakszervezetünk tagjaihoz, az összefogásra szavaztak munkájuk kezdetén. Már csak Afrikát kell megfejteni, vagy megmagyaráznom. No, meg a szó jelentését, de majd később, hiszen alig írtam még valamit.

Régi történet, amikor egy szociológus, vagy antropológus, vagy akárki a fekete kontinensen kutatott, és az egyik törzs gyerekeinek adott egy versenyfeladatot. Egymás mellé állította őket, távolabb egy kosár gyümölcs volt, és azt mondta, aki előbb ér oda, azé az egész kosár portéka. Erre az igencsak nyáriasan öltözött gyerekek állítólag megfogták egymás kezét, és együtt szaladtak a kosárhoz. A tudósforma fehér ember igen elcsodálkozott, és nem nagyon értette, hogy miért nem akart egyikük sem győzni, mert ugye így nem volt győztes. Vagy mégis?

A mi felfogásunk szerint nem nagyon, pedig nagyon is volt, ők, mindannyian! Hiszen mindannyian kaptak a gyümölcsből, és boldogok voltak. A kutató kérdésére pedig, hogy miért nem versenyeztek, számunkra talán megmosolyogtató választ adtak: Egyikük sem tudott volna boldog lenni, ha bármelyik társuknak nem jut az ajándékból. Nekik természetes volt, hogy együtt menjenek, az életkörülményeik miatt korán megtanulták, csak együtt érnek valamit. Csak magukra számíthatnak, mármint a közösségekre, csak együtt érhetik el a felnőttkort.

Mi a közösség ereje nélkül is felnőhetünk, és mi tagadás, alig van olyasmi, amihez kevés egyedül az ember. Jobban is élünk, mint a közösségekre támaszkodó természeti népek, mégsem érezzük jobban magunkat. Az okok valószínűleg szerteágazóak, de egyik az lehet, sokan csak igen szűk körben hajlandóak szolidaritást vállalni, esetleg annak is megkérik az árát. Ez nem csak az egyes embert, vagy kisebb csoportokat jellemez, mert a társadalom szervezetei sem hajlandóak együttműködni, vagy csak ímmel-ámmal, alkalmasszerűen fognak össze. Hiába a sok közös érdek, és gyakran az elérendő célok is megegyeznek. Tehát együttműködésre vannak ítélve, gondolnánk, mégsem tudják a versenyztetéskor az afrikai gyerekekhez hasonlóan kimondani: Ubuntu.

A szó egyfajta felfogást, gondolkodásmódot fejez ki. Az egységet, összefogást, vitában, vagy döntési helyzetben a konszenzust, az egyenlők közötti megegyezést keresi. Mindezt komoly célok érdekében, a történetbeli gyerekek azért, hogy sikeresen túléljék gyermekkoruk nagy próbatételeit. Mi meg talán azért, hogy jobb legyen az életünk, sikeresebb, gazdagabb. No, nem feltétlenül anyagiakban, de akár abban is. Így, az ünnepek közelében különösen jól esik a „vadpénz”, úgyhogy drukkoljuk a tárgyalóknak, merjék kimondani a bűvös szót. És ha nem sikerült, akkor gyakoroljanak még egy kicsit, ha összejött, akkor már csak ismételni kell az együtt küzdés tudományát, bízva az összefogás erejében.

Ja, és hogy mit jelent az ubuntu? Az afrikai gyerekek filozófiáját: Vagyok, mert vagyunk.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

SZABADSÁGVÁGY

Szabad akarok lenni, elköltözöm! – kiabálja a fiú – Ne is próbálj visszatartani!
– Dehogyan akarok visszatartani – sóhajt az apa - vigyél inkább magaddal!

SEGÍTSÉG

Kovács elmegy a feleségével az állatkertbe. Éppen a majmoknál nézelődnek, amikor egy nagy gorilla elkapja a nőt, és berántja magához. Miközben elkezd letépni róla a ruhát, a nő egyre csak siránkozik:

– Béla, segíts!
– Hm, talán mondd azt neki, hogy egész nap szaladgáltál a városban, és most fáradt vagy...

TUDÁS

Szőke nő vizsgázik autóvezetésből:

- Mi történik, ha felemeli a jobb lábát?
- Elengedem a gázt.
- Mi történik, ha felemeli a bal lábát?
- Elengedem a kuplungot.
- És akkor mi történik, ha felemeli mindkét lábát?
- Biztosan átmegyek a vizsgán...

Balogh Attila